

графа Голдизайна, съ която изказвалъ мнѣние, че е възможно изкуственото развъждане на рибитѣ. Когато мемоара на академията, въ която била напечатана тази записка, се получилъ въ Епиналь, секретарьтъ на Вогезското економическо дружество, г. Гаксо, съобщилъ на академията, че мисълта на Голдизайна е вече осъществена отъ рибаря Реми и другаря му Жеенъ.

Академията веднага изпратила знаменития зоологъ Милнъ Едвардсъ въ Вогезитѣ за да провѣри съобщеното отъ Гаксо. Отчетьтъ на Милнъ Едвардъ потвърдилъ извѣстието за откритието на Реми и произвелъ дълбоко впечатление на цѣлия образованъ свѣтъ. Изкуственото развъждане на рибитѣ изведнажъ станало на мода. Реми и Жеенъ били наградени и поканени отъ французското правителство да развъдятъ риба въ разни рѣки на Франция.

Около Гюнингенъ, близо до Стразбургъ, билъ устроенъ първия рибовъденъ заводъ. Скоро подобни заводи почнали да се устроявотъ и въ другитѣ държави на Европа и сѣверна Америка.

Съ изкуственото развъждане на риба се заели много учени и селски стопани. Въ много рѣки били развъдени такива риби каквито по-рано не е имало. Рибовъдцитѣ успѣли до толкова, щото сега могатъ да изпращатъ хайверъ по пощата, на хиляди километри далечъ, напр. отъ Европа въ Америка и обратно. Начиньтъ за излупване риби отъ хайвера е толкова опростенъ, че съ тази работа може да се занимава всѣко момче. Самитѣ уреди, които се употрѣбаватъ за тази цѣль сж толкова евтини, щото всѣки може да си ги набави.

Когато ми се случи да минавамъ нѣкой ручей, азъ неволно си спомнямъ Жозефа Реми, този най-